

De ongelukkige pierewaijer

bron

De ongelukkige pierewaijer. J. Wendel en Zoon, Amsterdam ca. 1830

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_ong002ong01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

De ongelukkige Pierewaijer

Op een Vrolyke Wys.

1.

't Was op een Avond laat,
'k Ging door een Donkerestraat,
Wat zag ik van verre voor myn plyzier,
Het was een Jonkvrouw Venusdier,
En ik keek 'er van verre in huis,
En de Waard die was 'er niet thuis,
Ik zei 'er Waardinne geef my een glas Bier,
Al voor een Meisje van plyzier.

2.

Ik sprak 'er met haar een woord,
En wy maakte een accoord,
Ik zoende haar dikmaals zo menig een keer,
Doch op 't laatst zo kon ik niet meer,
Maar een korte tyd daar naar,
Wierd ik al myn smerte gewaar,
Ik moest myn begeven naar een Chirurgyn,
Om te genezen myn smert en pyn.

3.

Dat Bachus en Venus geslacht,
Heeft my in 't verdriet gebragt,
Maar ik wenschte dat al dat Venusgeslagt,
Maar naar de drommel toe was,
Dan was ik uit al myn leiden uit,
Ik wenschte haar nimmer tot myn Bruid,
Ik leefde zonder zorg en druk,
Maar ach! nu zit ik in 't ongeluk.

Een Nieuw Lied, van een verliefde Minnaar met zyn Minnares.

1.

Na Roosland zyn wy gevaaren,
En daar woonde voorwaar myn zoet lief,
Al voor myn zoet lief haar deurtje,
En daar stonde, ja! tweebogaards zoet.

2.

Aan den eene hing een Notemuscaatje,
Aan den ander een Kruitnageltje zoet, bis.
Ik dagt ik vreide met zo een Ryke,
Maar het was maar een arme bloed. bis.

3.

En ik nam haar by haar Handje,
En ik kuschte haar zo rood en zo zoet; bis.
En ik vreide haar zo lief en zo verre,
Ja! tot onder de Bogaard toe. bis.

4.

En de Bogaard die was 'er gesloten,
En daar woonde voorwaar niemand in, bis
Niet als het lieve Nachtegaaltje,
En dat vloog 'er ja van boven neer in. bis

5.

Nu zullen wy het Nachtegaaltje binden,
Met het hoofdje al onder zyn voet, bis.
Op dat hy niemand zou verklappen,
Wat men onder deze Bogaard doet. bis.

6.

Nu zullen wy het Liedje gaan besluiten,
Ja! ter eere van de Bruidegom en Bruid, bis
En dan weer vrolyk, vrolyk klinken,
En zo drinken wy ons glaasje maar uit, bis